

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010196
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6422010196.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom JUDr. Jozef Medved', na hlavnom pojednávaní dňa 1.10.2025, v trestnej veci proti obž. A. B. a spol., pre pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

1/ obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v Banskej Štiavnici, trvale bytom C. D., E. XXX/X, C. D., t. č. v ústave na výkon trestu odňatia slobody,

2/ obžalovaný A. F., nar. X.XX.XXXX v Banskej Štiavnici, trvale bytom C. D., F. G. XX/XX,

uznávajú sa za vinných, že

obžalovaný A. B. a obžalovaný A. F.
H.

spoločne v presne nezistenom čase, asi od marca 2020 do 05.04.2020 v Banskej Štiavnici vošli do pivničných priestorov, ktoré sa nachádzajú v podzemí bytového domu na I. J. K. L. X, kde A. B. rukou prudko potiahol dvere pivnice, čím vytrhol oko základne na petlici a vošiel do pivnice s číslom 6, odkiaľ následne spolu odcudzili minimálne 5ks jazdených pneumatík s diskami presne nezistených rozmerov, 1ks pánskej zimnej obuvi značky Merrel čiernej farby a 1ks pánskej zimnej obuvi značky Adidas goratex sivej farby, čím K. K., nar. XX.XX.XXXX a A. K., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom J. K. XXXX/X, C. D., spôsobili škodu odcudzením vecí vo výške cca 1.050,- € a škodu poškodením na petlici v zanedbateľnej výške,

II.

spoločne v presne nezistenom čase, asi od 11:00 hod. dňa 07.04.2020 do 16.04.2020 v C. D. M. I. C. L. X vošli cez neuzamknuté dvere do skladových priestorov na odkladanie prázdnych kartónov, ktoré sa nachádzajú v predajni COOP Jednota, odkiaľ odcudzili 1ks bicykel zn. Kellys, bielo modrej farby, výr. č. KL 22005727 a 1ks bicykel zn. Kellys, bielo sivej farby s doplnkami, čím A. N. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, C. D., spôsobili škodu odcudzením vo výške 740,- €,

obžalovaný A. B.

III.

v presnejšie nezistenom čase odo dňa 02.03.2020 vnikol do bytu č. A 3.1 na 3. poschodí bytového domu súp. č. XXXX na ulici C. XX v Banskej Štiavnici, patriacemu Mestu Banská Štiavnica, ktorého nájomcom bol v danom čase O. D., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že bez vedomia a súhlasu vlastníka, ako aj nájomcu bytu vymenil vložku zámku na vchodových dverách, priestory bytu užíval do 11:30 hod. dňa 15.04.2020, kedy po oznámení na linku 158 nájomcom bytu, že je v zahraničí a má vedomosť od známych o tom, že v jeho byte sa pohybujú bez jeho súhlasu iné osoby, sa v byte nachádzali osoby A. F., nar. XX.XX.XXXX a G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., ktorí privolaným príslušníkom PZ uviedli, že sa v byte nachádzajú na pozvanie A. B., ktorý má byť užívať,

IV.

dňa 28.02.2020 v čase do 00.11 hod. ako vodič viedol motorové vozidlo značky Opel Corsa, evidenčné číslo M., po ceste 1/51 v meste Banská Štiavnica, ulica A.T. Sytnianskeho v smere na ulicu Križovatka, kde bol pri budove ÚPSVaR zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Banská Štiavnica, pričom počas kontroly bolo zistené, že má zadržaný vodičský preukaz a motorové vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku č. ORPZ-ZH-ODI3-7/2019-SK zo dňa 21.03.2019 vydaným Okresným dopravným inšpektorátom v Banskej Štiavnici, právoplatným dňa 21.03.2019 mu bol o.i. uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 50 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia,

t e d a

obžalovaný A. B.

v bode I., II. obžaloby

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

v bode I. obžaloby

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – vlámaním,

v bode III. obžaloby

- protiprávne obsadil a užíval byt iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – vlámaním,

v bode IV. obžaloby

- maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

obžalovaný A. F.

v bode I., II. obžaloby

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

v bode I. obžaloby

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný A. B.

v bode I., II. obžaloby

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona,

v bode III. obžaloby

- prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona účinného od 6.8.2024,

v bode IV. obžaloby

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného od 6.8.2024,

obžalovaný A. F.

v bode I., II. obžaloby

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný A. B.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu s tým, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 z 15.6.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/68/2022 zo dňa 29.11.2022, právoplatným dňa 29.11.2022 pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný A. F.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, v spojitosti § 42 ods. 1 Trestného zákona účinného od 6.8.2024, v spojení § 37 písm. h) Trestného zákona účinného od 6.8.2024, § 38 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6.8.2024 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému ukladá skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/573/2023 z 1.12.2023, právoplatný dňa 1.12.2023, ktorým bol obvinený uznaný za vinného za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, s podmiennečným odkladom výkonu trestu a skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 roky; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným 1 a 2 ukladá povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej K. K., nar. XX.XX.XXXX vo Q., bytom K. XXXX/X, C. D., škodu vo výške 250 eur.

Naproti tomu

sa obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v Banskej Štiavnici, trvale bytom C. D., E. XXX/X, C. D., t. č. v ústave na výkon trestu odňatia slobody o s l o b o d z u j e

podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora Žiar nad Hronom sp. zn. 2Pv 31/20/6613-62 zo dňa 11.4.2022, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 6.8.2024, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase okolo 02:00 hod. dňa 13.01.2020 na námestí Svätej Trojice 22 v Banskej Štiavnici nezisteným spôsobom a predmetom spolu s O. D. poškodili vchodové dvere budovy v oblasti zámku, cez tieto dvere prešli na prvé podlažie, kde na schodišti nezisteným spôsobom a predmetom poškodili ďalšie dvere v oblasti zámku, cez tieto dvere prešli na druhé podlažie, kde prešli do ateliéru a tu nezisteným spôsobom a predmetom poškodili dvere na sklade spoločnosti Obnova s.r.o., ktorá má predmetnú budovu v dlhodobej správe, následne obaja nezisteným spôsobom a predmetom poškodili dve drevené skrine a dve menšie na sebe stojace skrinky, odkiaľ odcudzili rôzne pracovné náradie, následne v ďalšej miestnosti skladu nezisteným spôsobom a predmetom poškodili drevenú skriňu a z nej ako aj z regálov odcudzili ďalšie pracovné náradie, čím spoločnosti Obnova s.r.o., IČO: 36820652, so

sídlom A. Kmeťa 12, Banská Štiavnica, spôsobili škodu poškodením dverí a zámkov vo výške 200,- € a škodu odcudzením náradia vo výške 4.070,- €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný A. B..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podal dňa 12.4.2022 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2Pv 31/20/6613-62 zo dňa 11.4.2022 na obv. 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX v Banskej Štiavnici, pre skutky právne kvalifikované v bodoch 1/, 2/ a 5/ ako pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, z toho v bode 1/ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona; v bode 3/ ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a v bode 4/ ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona; a na obv. 2/ A. F., nar. X.XX.XXXX v Banskej Štiavnici, pre skutky právne kvalifikované v bodoch 1/, 2/ ako pokračovací prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, z toho v bode 1/ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaných A. B. a A. F.; výsluchom svedkov pošk. K. K., N. G., A. A. R. a S. G. C., svedkov T. D., O. D. a G. F.; prečítaním odborných vyjadrení k stanoveniu hodnoty odcudzených vecí a skúmaniu pachových stôp, znaleckého posudku znalca z odboru kriminalistika, odvetvia kriminalistická antropológia T. S. S. C., G. pod č. 125/2023, podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku so súhlasom obžalovaných a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle prísl. ustanovení Tr. poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že sa cíti byť vinný za skutky v bodoch 1/, 2/ a 4/ obžaloby. Vo vzťahu ku skutkom v bodoch 1/, 2/ a 4/ obžaloby súd následne postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal slovom „áno“. Keďže súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora a poškodených vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná.

Obžalovaný A. B. naproti tomu podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku za skutky v bodoch 3/ a 5/ urobil vyhlásenie, že je nevinný a bude k týmto skutkom vypovedať. Ku skutku v bode 3/ vypovedal, že je pravda, že pred mesiacom ako je spáchaný tento skutok sa v tomto byte zdržiaval, nakoľko mal D. so D. nejakú dohodu, že mohol užívať ten byt, lebo D. je v zahraničí dlhodobo. Asi 2. marca tam bola protidrogová razia, kde byt bol uzamknutý ako sa tvrdí v obžalobe. On však mal v tom byte veci. A má v tom paneláku i kamarátov, tak išiel okolo toho bytu a videl vykopnuté dvere. Tak kontaktoval O. D., že dvere do bytu sú otvorené, že čo má spraviť, tak on mu povedal, že tam má vymeniť Fabku, čo teda aj urobil. A jeden kľúč od toho bytu mal A. F. a jeden kľúč mal on. V ten deň, keď mal spáchať tento skutok v tom byte ani nebol. Keď tam prišli policajti, že D. mal oznamovať, že v tom byte sa nachádzajú nejaké cudzie osoby. Pri prehliadke bytu sa v tomto nenachádzal, ani nevedel, že je tam nejaká razia. Nechápe prečo je obvinený, keď A. F. povedal, že si bol vedomí toho, že on je v podnájme v tom byte, tak možno to vydedukoval z toho, že pred mesiacom tam chodieval, nakoľko v tom byte býval T. D., čo mu je kamarát. Pokiaľ A. F. a G. P., keď ich v tom byte pristihla polícia, mali povedať, že sa tam nachádzajú na jeho pozvanie, tak nie je to pravdou, nakoľko on nikoho nepozýval a v byte sa nenachádzal. Čo sa týka skutku v bode 5/, tak k tomu nevie povedať absolútne nič, lebo sa toho nedopustil. Nemá vedomosť kto tento skutok spáchal. V ten deň ako sa to stalo sa zdržiaval na Povrazníku v herni spojenej s krčmou. Vtedy ho kontaktoval F. G., že ho zháňa nejaký pán, že mu má dať telefónne číslo. On G. povedal, že mu nedá žiadne telefónne číslo, že keď chce, nech mu dá on telefónne číslo. Zrejme to bol majiteľ toho objektu. Na čo tomu majiteľovi aj volal a vraví mu, tak sa stretnime, že je na Povrazníku. To bolo vo večerných hodinách, možno bolo pol ôsmej alebo i viacej. On povedal, že nie, že na druhý deň okolo

obeda, že mu zavolá, že sa stretneme. No a potom ho nekontaktoval. On vtedy ani nevedel, pokiaľ mu to G. nepovedal, že nejaká Obnova existuje a nemá ani tušenie, kde sa vlastne tá firma nachádza. Na 100 percent tam nebol, preto nie je možné, že by sa tam dostala jeho pachová stopa. Osobu O. D. pozná, no v tom čase sa s ním nestretával, lebo sa nejak s ním nekamarátil. D. sa kamarátil s T. D. a on bol so D. v tom čase pohádaný a nejak zvlášť sa nerozprávali. Možno 2 týždne po tomto skutku už kontaktoval aj T. D. a vlastne vtedy sa začal nachádzať v tom byte D.. D. mal ten byt v užívaní. Najprv bol s ním pohádaný, ale asi 2-3 týždne po spáchaní toho skutku 5/ sa s T. udobrili a začal vlastne navštevovať ten byt. D. bol potom vzatý do väzby za drogovú trestnú činnosť, na čo následne možno, že deň, dva, tri, boli tam dvere vyrazené, čo teda on kontaktoval O. D. a vymenil tú vložku. Mohol by mať tú konverzáciu cez Messenger, že mu to oznámil, že dvere sú vyrazené a že tú vložku vymenil, na čo mu D. aj volal. Keď D. písal, že dvere sú vyrazené, že čo má spraviť, on mu na to odpísal, že tak ich oprav, keď sa dá. Reku dobre, že dám tam zámku a tak to spravil, dal tam takú dosku a novú Fabku. Na otázku, či mal od D. súhlas, aby dal kľúč od bytu A. F., uviedol, že nie, ale nejak to neriešil. To bol ako keby taký feťácky byt. Zdržiavalo sa tam veľa ľudí a mali tam veci. Po tej razii tam ostali veľa ľuďom veci. Tak on mu proste dal ten kľúč a D. doplnil, že dal som aj A. F. kľúč, že ešte jeden kľúč mám ja. Na otázku či mu teda D. povedal, aby opravil dvere aj používal ten byt, sa vyjadril, že aby používal ten byt o to tam ani nešlo. Oni to ani neriešili nejak, že kto bude používať ten byt, ani či sa tam bude zdržiavať ani nič takéto. On osobne do toho bytu nikoho nevolal a všetci vedeli, že on ho nemá v podnájme ako uvádzal P. a F., že mali takú vedomosť alebo domnienku. Ale len z toho, že sa zdržiaval na to byte, pokiaľ tam bol T. D.. A ešte keď bol O. D. doma, zdržiaval sa v Štiavnici, tak ešte predtým v tom byte aj s ním býval.

Obžalovaný A. F. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení v zmysle prísl. ustanovení Tr. poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, že sa cíti byť vinný za skutok v bode 2/ obžaloby. Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ súd následne postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal slovom „áno“. Keďže súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Obžalovaný A. F. naproti tomu podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku za skutok v bode 1/ urobil vyhlásenie, že je nevinný a bude vypovedať. Necítil sa byť vinný preto, lebo nemal vedomosť, že idú kradnúť, teda že idú spáchať trestný čin. O tom sa vôbec nebavili predtým ako tam prišli. Jednoducho prišli pred panelák a vystúpili z auta. Najprv vystúpil A. a niekam išiel, ale nič nepovedal. O chvíľu vystúpil aj Štrba, že ide sa naňho pozrieť. A potom vystúpil aj on a išiel vlastne za nimi. Videl, že z bočnej strany paneláku sú situované dvere do suterénu, tak išiel za nimi, lebo tie dvere boli pootvorené, podložené. Jemu bolo povedané, že má pomôcť niečo zobrať, naložiť do auta, voľáke kolesá. Kričal, že zober tieto gumeny alebo tak nejak sa bavili. Tak ich naložili a išli preč. Tam nebolo žiadne páčenie dverí, vlámačky, vykopávanie, utekanie alebo niečo také. Pamätá si, že išli do suterénu cez otvorené dvere, kde boli pivnice a na chodbe v suteréne mal zobrať koleso a normálne ho odgúľal do auta, už si nepamätá či jedno alebo dve. Tie kolesá zobrali, nevie boli 4 alebo 5. Všetky boli rovnaké alebo jedno bolo rozdielne. Pivnica ani nebola vyslovene zamknutá, bolo to iba privreté alebo pootvorené. Ak bola zamknutá, tak on tam vtedy nebol, keď ju páčili alebo čo. On vystúpil ako posledný z auta, mohlo to byť 5 minút alebo 4 od toho ako odišiel A.. Potom sa dozvedel, že tú pivnicu mal U. O.. On si myslel, že tam idú pre pneumatiky. Naložili ich do auta, žiadne také, že by mal človek dojem, že kradnete. Jemu to prišlo ako keď idete niekomu pre pneumatiky. Vykonal to v podstate nevedomky, že to stadiaľ kradli. Dopredu sa vôbec o tom nebavili v aute, že idú niekomu vykradnúť pivnicu. Kolesá potom asi na druhý deň išli vymeniť alebo predať. Bol tam asi skrz to, že mal vodičák, že šoféroval a tie kolesá boli predať s A.. Ale tam nešlo o jeho kšeft, teda on nemal vedomosť, že si niekto robí biznis. Kolesá vymenili asi za pervitín alebo aj peniaze a pervitín, už si presne nepamätá. Ďalej súd na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku prečítal za účelom vysvetlenia rozporov časti zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania dňa 11.6.2021 (na č. 69 spisu), kde o.i. vypovedal : „Tam som zistil, že ideme do pivnice, ktorá patrí O. a mne došlo, že A. odtiaľ chce ukradnúť nejaké veci. Napriek tomu som nepovedal nič a išiel som ďalej s ním. A. trhol dverami tej pivnice, tie vytrhol, pivnica bola malá zostal som preto vonku pred ňou.....A. mi začal podávať veci, podal mi koleso a hneď ďalšie... Mne bolo jasné, že ide o kolesá, ktoré patria O., vedel som, že vlastní auto..... Skôr si myslím podľa toho ako sa tam Kosorín vyznal a ako ľahko sa tie dvere rozleteli, keď nimi mykol, že Kosorín to už mal predpripravené a podľa mňa už tam predtým bol“. Svedok sa k prečítanej výpovedi vyjadril, že tie dvere A. nepotreboval páčiť, lebo boli

zabuchnuté a bola tam voľáka haspra alebo niečo, čo sa dalo pri tom myknutí otvoriť. Trvá na tom, že on nevedel, že tam idú kradnúť. Až potom mu došlo, že proste tie kolesá boli ukradnuté, že ich zobrali ich kvázi kamarátovi, ktorého tiež pred časom zavreli. Došlo mu, že A. chce stadiaľ kradnúť tie veci, to na margo toho, že pozná jeho minulosť. S A. B. sa poznajú z dávnejšej minulosti. Začal ho stretávať, keď sa presťahoval na Povrazník, čo bolo v roku 2014. A. mu prebral bývalú, s ktorou on má dieťa a potom mu prebral i ďalšiu bývalú. Nepovedal by, že ho má nejakú v láske, ani nemá v podstate. Ale teraz sa necíti byť zaujatý. To, že mu prebral frajerku je jedna vec, bol v tom období zaujatý, bol na neho nahneváný, ale nikdy nie tak, že by riešil niečo naňho alebo mal nejaké úmysly. Ďalej bol vypočutý aj ku skutku v bode 3/ obžaloby, pričom uviedol, že to bolo v období, kedy sa s A. veľmi nestretával. Mali na seba spadnuté skrz tie bývalé dievčatá. On nevedel, že ten byt užíva A. protizákonne alebo, že tam chodieval, že je tam protizákonne. Vedel, že pár týždňov predtým tam chodieval, kedy tam asi bol ešte aj T. D., užíval ten byt. Za ním tam bol párkrát v tom byte úplne normálne. A medzičasom ako T. D. zavreli, on sa v tom čase s nimi nestretával a pracoval v Žarnovici vo firme Aluminium. A medzičasom tých chlapcov zavreli, byt sa zapečatil a A. ho užíval aj napriek tomu ďalej. On tam prišiel za ním alebo s ním, teda prišiel tam s A. a boli tam ako úplne normálne. Ak sa nemýli, tak A. mal aj kľúče od tých dverí. Vtedy, keď tam prišla policajná hliadka, tak im uviedol, že prišiel s A. B., ale že tu momentálne nie je. Ak sa nemýli, tak oni hľadali A.. On sa v byte nachádzal na pozvanie A. B.. Vie, že ten byt mal v podnájme O. D.. S týmito sa poznali ako kamaráti ešte z minulosti, keď bol O. v Štiavici. On chodil ku D. a aj D. ku nemu, lebo vtedy on býval na 7. poschodí a D. na 3. alebo 4-tom. Potom však svoj byt vrátil Mestu. Prešiel nejaký rok, dva a potom chodieval do toho bytu za kamarátmi. Ešte pár týždňov predtým ako ho stade zobrali policajti a ako im bolo oznámené, že sú tam vlastne protizákonne, tak tam chodievali úplne normálne. Zavolať ho tam vtedy A. a potom odišiel niekde, tak on ho tam počkal a medzičasom prišli policajti. Na otázku či mal nejakú dohodu, zmluvu, povolenie od niekoho, že tam môže chodiť, uviedol, že nie, ale nechodieval tam nejakú potajomky alebo sám, že by išiel, keď tam nikto nebol. Na otázku či mal kľúče od toho bytu, odpovedal, že nemal určite, nikdy. On osobne nemal od D. žiadny súhlas, ale byt mal vlastne v nájme D. a keď išiel do zahraničia, tak ho dal tak kvázi do nájmu T. D. s A.. Oni sa vtedy kamarátili, tak bývali spolu. Kto mu to povedal nevie, najskôr mu to oni povedali. Nevie či tam platili nájom alebo nie. Následne na otázku či má vedomosť o tom, či obž. B. užíval byt so súhlasom alebo bez súhlasu, či mu to povedal obž. B. alebo D., sa vyjadril, že on vie o tom, že A. byt užíval legálne alebo so súhlasom D.. Predtým ako zavreli T. D., tak ten byt užívali spoločne s povolením D.. Ak sa nemýli, tak asi mu platili aj voľáky nájom za to alebo časť. Vie, že je nelegálne prenajímať prenajatý byt, ale tak to ten chlapec robil. Na otázku či sa vie vyjadriť ako dlho predtým užíval ten byt obž. B., uviedol, že tak mesiac. To súdi len preto, že od obdobia ako D. odišiel do zahraničia bol voľáky čas byt prázdny. Na otázku či v tom byte bol aj potom ako bol zapečatený, odpovedal, že áno. Byt sa používal aj potom ako bol zapečatený, a to sa dozvedel od kriminálky, ktorá tam prišla. Na otázku či bol svedkom toho, že bol tento byt zapečatený a či bol svedkom toho, že by tam obž. Kosorín vymenil zámok alebo vypáčil dvere, sa vyjadril, že nebol toho svedkom. Pečať žiadnu nevidel, nemal ani vedomosť, že byt je zapečatený alebo nejak znepřístupnený. Na otázku koľko krát bol v tom byte na pozvanie obž. B., uviedol, že maximálne trikrát. V tom období býval v Žarnovici na ubytovni, lebo tam pracoval. O týchto skutočnostiach, že sa tam stala nejaká razia iba počul. Po oboznámení s výpoveďou obž. A. B. sa vyjadril, že si už nepamätá na to, či mal kľúč od bytu alebo nemal resp. či mu Kosorín dal nejaký kľúč. Ak mal kľúč, tak ho mal takým spôsobom, ako keď vám kamarát dá od bytu kľúč, že máš tam veci, ja tam teraz nebudem, si ich zober a potom mi ho podáš. Ale nie takým spôsobom, že by ten byt užíval ako ďalší nájomník.

Svedok S. G. C. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3/ vypovedal, že na základe podnetu bolo zistené, že v tom byte, ktorý je vo vlastníctve Mesta a prenajíma ho Bytová správa, ktorej 100%-ným vlastníkom je Mesto, sa nachádzajú osoby, ktoré tam nemajú čo robiť. Tieto osoby tam aj boli nájdené. On bol pri tom, keď tam bol zásah polície, polícia ho vtedy kontaktovala, tak tam išiel. Tieto osoby boli nájdené a identifikované. Oni ako Bytová správa nevolali políciu, podľa záznamu políciu volal nájomník bytu O. D.. Pamätá si, že sa tam nachádzali obž. B. a F. a nie si je istý či tam bola ešte aj ďalšia osoba. V tom byte boli však dva zásahy, pričom pri jednom z nich bol tam prítomný aj obž. B. a pri jednom nebol. Bola tam protidrogová razia, to bol prvý zásah, bola tam vtedy aj kamera, mohlo to byť v ten deň 2.3.2020. Na otázku či sa kontaktovali s nájomcom bytu pánom D., uviedol, že sa snažili ho kontaktovať. Niekoľkokrát sa to podarilo, pričom číslo dávali aj vyšetrovateľom, len zmena telefónov bola taká častá, že to bol problém. Posledná informácia bola, že mal byť zadržaný políciou v Nemecku.

Svedok poškodený A. A. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 5/ uviedol, že bol vtedy doma, kedy mu volal skladník pán H., že im niekto vykradol sklad. Tak išiel ihneď na firmu.

Po predchádzajúcich skúsenostiach nevstupovali do toho priestoru, ale čakali na políciu, ktorá prišla vzápätí. On išiel posťahovať záznamy s kamerového systému, ktoré potom dal na CD a dal ho k dispozícii polícii. Pripravil pre políciu výbery záznamov v kombinácii interiérovej a exteriérovej kamery. Na zázname videl, že tá skupinka ľudí sa minimálne trikrát otočila a vynášala v podstate cez celú budovu až ku vchodu, umiestnenému v exteriéry, stroje, ktoré sú uvedené v spise. Videl aj fotografiu z mestského kamerového systému, ktorý natočil automobil, ktorý stál pri hlavnom vchode do budovy a neskôr sa dozvedel, že toto auto patrilo A. F.. Na tom zázname bolo viacej osôb, nedalo sa to presne určiť, ale myslí, že tam boli dvaja až traja ľudia. Na otázku skadiaľ konkrétne boli tie veci odcudzené, odpovedal, že majú presne trasu, ktorú zloději museli absolvovať. Teda vypáčili vonkajšie dvere na Ul. Nám. Sv. Trojice. Je to taká podlhovastá budova pozdĺž tejto ulice, kde sú dva hlavné vstupy. Oni vypáčili horný vstup. Následne museli vypáčiť vstup do skladu, teda museli prejsť celou budovou na druhé poschodie do bývalej telocvične, vypáčili zamknutý zamrežovaný sklad a následne ešte museli vypáčiť zamknuté skrine, v ktorých boli tieto náradia uložené. Na otázku či sa tam v danom čase robili nejaké rekonštrukčné práce, omietky a pod., sa vyjadril, že keď si to priebežne zisťoval, tak je pravda, že F. G. tam pracoval do 7. mesiaca r. 2019. Prokeš zo spoločnosti odišiel, lebo mal problémy s drogami. Omietky sa realizovali ešte v roku 2017. Nemá vedomosť, že by pán D. vošiel do budovy aj s ohľadom na to, že v minulosti s ním mal problémy, napr. mu odcudzil bicykel. A F. G., ktorý u nich pracoval ako pomocník dostal inštrukciu, že toho človeka si neželá na stavbách ani niekde inde. Určite do nejakých skladových priestorov nemal prístup. Prístup do skladových priestorov mali zamestnanci, ale vždy to bývalo so skladníkom, ktorý sa orientoval v tom sklade, v tom čase to bol pán H.. Čo sa týka spomínanej osoby V. L., tak takéhoto človeka nepozná, nemá ho v záznamoch zamestnancov, pričom ľudí na čierno nezamestnávajú. Pokiaľ sa jedná o tie osoby na kamerovom zázname, tak zaujímavosťou bolo, že jeden z tých ľudí mal viditeľné nové Niké topánky. A niekto z ľudí mu uviedol, že človek, ktorý býva na Povrazníku mal práve kúpené takéto nové Niké topánky. Má poznámku, že nejaký pán B.. Kto mu toto uviedol však už nevie povedať. Nevie, či práve nie Štrba. Mali už v ten deň vytipované osoby, ľudí, ktorí to mohli byť. Teda D. T., B., F., D.. Tieto osoby boli vytipované rozhovormi, kedy hovoril s viacerými, aj s pánom G., ktorý poznajú túto vekovú úroveň v Banskej Štiavnici, že kto by to tak mohol byť. Na otázku, že podľa výpovede obžalovaného B., sa svedok bezprostredne po skutku na neho dotazoval telefonicky, pričom sa mali dohodnúť, že sa stretnú na druhý deň na Povrazníku, sa vyjadril, že si na to nepamätá. Volal vtedy s viacerými ľuďmi, myslí, že aj s F. to riešil, lebo keď tento u nich pracoval, tak za jeho účasti im zmizla motorová píla z auta, ktoré si požičal z firmy.

Svedok T. D. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3/ vypovedal, že pokiaľ ide o užívanie bytu, tak on spolu so D. robili v Rakúsku. Pred Vianocami sa vracal domov a D. tam zostal. D. mu dal kľúče od bytu, že môže ten byt užívať. Takže prišiel domov asi 23-eho decembra pred Vianocami a ten byt vlastne užíval až do druhého alebo tretieho marca, kedy bol ten policajný zásah. On teda užíval byt so súhlasom nájomcu O. D.. Na otázku, či sa v tom čase, kedy užíval byt v tomto zdržiaval aj obž. A. B., uviedol, že stalo sa, že tam občas prespal, samozrejme s jeho súhlasom. Na otázku či o tom vedel aj pán D., sa vyjadril, že vedel, ale to bolo jedno. Proste ten byt dal jemu. Tam nešlo o to, či on vie, proste jemu dal kľúče a nepovedal mu, že tam nemá niekoho vodiť. Chodili tam aj iné osoby. Na otázku či po tom zásahu vie kto ďalej ten byt užíval, odpovedal, že toho 3. marca bol zásah, kedy bol už následne vo väzbe a teda ďalej nevie. Či potom niekto ten byt užíval alebo mal právo ho užívať nevie, no s jeho súhlasom nie. A. tam mal veci, sprchoval sa tam, všetko. Potom to už bolo na ňom, on si to mal so D. vybaviť. Oni boli kamaráti, tam nebol nejaký problém s tým, že O. sa zavolá a Jožo by mu povedal, či tam môže alebo nemôže bývať. Čo sa týka kľúčov od bytu, tak D. mu dal vtedy jeden kľúč. On keď prišiel, tak vymenil Fabku, aby mali viacej kľúčov, aj A. mal kľúč. Jeho potom zobrali do väzby, takže už nemal s nikým nič. Na otázku či v čase, keď užíval byt tam chodieval aj A. F., uviedol, že tak prišiel na cigaretu a išiel preč, neprespával tam. Je pravda, že v tom byte sa drogovalo, prišiel tam zásah na drogy. On tam býval a bral drogy. A. tam bol s ním a tiež bral drogy. Na otázky ku skutku č. 5/ sa vyjadril, že o tomto on nemá žiadne informácie, neprišiel do styku s nejakým odcudzeným náradím. Osoby W. X. a O. D. pozná.

Svedok O. D. pred súdom uviedol, že čo sa týka skutku v bode 5/, tak vie, že bola nájdená pachová stopa jemu a B. na Centrálke, kde bola krádež. On za toto dostal ochranné liečenie. Môže k tomu povedať len to, čo aj prvýkrát, teda že tam bol, ale to nevykradol, nevybral. Kosorín nevie či to vybral alebo nie, ale s ním určite nie. On s Kosorínom nič nevykradol. On tam bol v tom objekte za kamarátom, kolegom, s ktorým predtým pracovali. V minulosti pracoval na tejto firme, teda pre Obnovu, asi pre 15-timi rokmi. Ten kamarát sa volal V., ale priezvisko nevie. Následne na otázku, či sa nejedná o priezvisko L., uviedol, že áno. To bol kamarát, s ktorým aj spolu robili. Tento zbiera listy, bazu čiernu a robí z toho vývar, tak mu

to bol pozbierať a zaniest'. On mu potom ukazoval ako porobili robotu, robili tam omietky. Ukazoval mu ako to spravil, chválil sa, že či dobre urobil. Ukazoval mu to na tej Obnove, ale presne kde, v ktorých tých priestoroch si už nepamätá, lebo to už je 3 až 5 rokov. Vie, že aj B. tam bola nájdená pachová stopa, ale nevie na akom základe. O. B. neponúkal žiadne veci, ani mu nepovedal, že to bol on alebo nie. S ním to však určite neurobil. Jeho pachová stopa sa mohla tam preniesť, keď tam bol za tým kamarátom alebo tam voľakto dal jeho veci. Veci si ako kamaráti bežne požičiavali medzi sebou, on aj rozdal veľa vecí, ktoré sa mu nepáčili, tak ich dal preč a kúpil si nové. Ešte vie, že veci, teda ten odcudzený tovar sa našli u nebohého W. X..

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V zmysle § 2 ods. 1 Tr. zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V danom prípade je potom potrebné posudzovať trestnosť činov podľa Tr. zákona v znení platnom a účinnom od 6.8.2024, ktorý je pre páchatel'ov nepochybne priaznivejší.

Obžalovaný A. F. sa nepriznal ku skutku v bode 1/ obžaloby. Vypovedal, že on nemal vedomosť, že idú kradnúť. O tom sa vôbec nebavili predtým ako prišli na miesto. Jednoducho prišli pred panelák a vystúpili z auta. Najprv vystúpil A. a niekam išiel, ale nič nepovedal. O chvíľu vystúpil aj Štrba, že ide sa naňho pozrieť. Až potom vystúpil on a išiel za nimi. Dvere do suterénu boli pootvorené, podložené. Jemu bolo povedané, že má pomôcť niečo naložiť do auta, nejaká kolesá. Tam nebolo žiadne páčenie dverí, vlámačky. Išli do suterénu cez otvorené dvere, kde boli pivnice a na chodbe v suteréne mal zobrať koleso a normálne ho odgúľal do auta. Tie kolesá zobrali, boli štyri alebo päť. Potom sa dozvedel, že tú pivnicu mal U. O.. On si myslel, že tam idú pre pneumatiky. Kolesá potom vymenili asi za pervitín, alebo aj peniaze a pervitín, už si presne nepamätá.

Súd poukazuje, že spolupáchatel'stvo v zmysle § 20 Tr. zákona vyžaduje spoločný úmysel spolupáchatel'ov, ktorý zahŕňa spoločné konanie ako i sledovanie spoločného cieľa tzn. porušenia alebo ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom. Pokiaľ ide o účasť toho ktorého zo spolupáchatel'ov na spáchaní činu, nevyžaduje sa, aby každý zo spolupáchatel'ov uskutočnil celé konanie naplňajúce znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale trestný čin je spáchaný v spolupáchatel'stve aj vtedy, ak každý zo spolupáchatel'ov vykoná určitú činnosť ako časť konania predpokladaného v skutkovej podstate, ktorá činnosť ako celok naplňa znaky skutkovej podstaty trestného činu. Pokiaľ ide konkrétne o daný trestný čin krádeže, tento je spáchaný v spolupáchatel'stve i vtedy, ak si spolupáchatelia podelia svoje úlohy napr. takou formou, že jeden z páchatel'ov vykoná vlámanie do zabezpečeného objektu, vynáša veci z priestorov, ďalší ich odnáša, nakladá do auta, pomáha pri ich odvoze, vykladaní a podobne. Podstatný je spoločný úmysel spolupáchatel'ov smerujúci k odcudzeniu vecí. Spoločný úmysel pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou spolupáchatel'ov, nakoľko postačuje i dohoda konkludentná. Každý spolupáchatel' si pritom musí byť vedomí aspoň možnosti, že konanie jeho a ostatných spolupáchatel'ov smeruje k spáchaniu trestného činu spoločným konaním - v tomto prípade krádeže a pre tento prípad byť s tým uzrozmienený.

Obžalovaný A. F. je zo spáchania činu bez pochybností usvedčovaný svojou vlastnou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 11.6.2021, kedy vypovedal, že išli spolu na aute s obž. B. a O. D. na Ul. J. K., kde následne vošli do jedného vchodu, pričom tam zistil, že idú do pivnice, ktorá patrí O. a jemu došlo, že A. odtiaľ chce ukradnúť nejaké veci. Napriek tomu nepovedal nič a išiel ďalej s ním. A. trhol dverami tej pivnice, ktoré vytrhol. On zostal pred pivnicou, lebo táto bola malá a A. mu začal podávať veci – koleso a hneď ďalšie. Bolo mu jasné, že ide o kolesá, ktoré patria O.. Po prečítaní častí zápisnice z prípravného konania podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku obžalovaný rozpory vo výpovediach nevedel presvedčivo vysvetliť a uviedol len toľko, že trvá na tom, že on nevedel, že tam idú kradnúť. Obv. A. F. v prípravnom konaní jednoznačne vypovedal, že sa na krádeži priamo podieľal, pričom minimálne už

v čase, kedy došli na miesto činu vedel, že sa jedná o cudziu pivnicu a cudzie veci, videl ako obž. B. otvoril s použitím násilia haspru na dverách do pivnice, ktorú vytrhol a potom mu z pivnice podával veci, ktoré on odtiaľ pomáhal odniesť a naložiť do auta. Veci potom vymenili za pervitín a peniaze. Týmto konaním bez pochybností naplnil zákonné znaky prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024 v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a súd ho preto uznal za vinného aj v bode 1/ obžaloby.

Obžalovaný A. B. sa nepriznal ku skutku v bode 3/ obžaloby. K tomuto v podstate uviedol, že čo sa týka užívania bytu na I. C. XXXX/XX v Banskej Štiavnici, tak je pravda, že pred mesiacom ako je spáchaný tento skutok sa v tomto byte zdržiaval, nakoľko mal D. so D. nejakú dohodu, že mohol užívať ten byt, lebo D. je v zahraničí dlhodobo. Vtedy keď tam prišla polícia on v byte ani nebol. Obž. B. teda nepotvrdil, že by aj on osobne mal súhlas od O. D., aby v byte býval resp. ho nejakým spôsobom využíval. Potom ako 2. marca bola v byte protidrogová razia, tak byt bol uzamknutý. On však mal v tom byte veci a tak išiel okolo toho bytu a videl vykopnuté dvere. Kontaktoval O. D., ktorý mu povedal, že tam má vymeniť Fabku, čo aj urobil. Jeden kľúč dal i A. F.. Komunikácia bola cez Messenger aj mu D. volal. Keď tam prišli policajti, že D. mal oznamovať, že v tom byte sa nachádzajú nejaké cudzie osoby, tak on sa v tomto nenachádzal. Pokiaľ A. F. a G. P., keď ich v tom byte pristihla polícia, mali povedať, že sa tam nachádzajú na jeho pozvanie, tak nie je to pravdou, nakoľko on nikoho nepozýval a v byte sa nenachádzal. To bol taký feťácky byt. Zdržiavalo sa tam veľa ľudí a mali tam veci. Osobne do toho bytu nikoho nevolal a všetci vedeli, že on ho nemá v podnájme ako uvádzal P. a F., že mali takú vedomosť alebo domnienku. Ale len z toho, že sa zdržiaval na tom byte, pokiaľ tam bol T. D.. Sám obžalovaný teda potvrdil, že on potom ako došlo k protidrogovej akcii dňa 2.3.2020 nemal oprávnenie užívať predmetný byt. Dovtedy sa tam zdržiaval so súhlasom T. D.. Po tej razii kontaktoval O. D., ktorý mu povolil, aby na byte vymenil zámok, keďže vtedy našiel vykopnuté dvere na byte. Žiaden dôkaz ohľadne komunikácie so D. však obžalovaný nedoložil.

V danej veci mal súd preukázané, že nájomcom jednoizbového bytu č. A3.1 na 3. poschodí bytového domu na Ul. C. W.. L. XXXX, U. L. XX U. C. D. bol O. D., nar. XX.X.XXXX, a to na základe zmluvy o nájme bytu uzavretej s prenajímateľom Bytová správa, s.r.o. Banská Štiavnica dňa 22.6.2016 (na č.l. 277-279 spisu). Podľa čl. II nájomnej zmluvy bol nájom dohodnutý na dobu určitú od 1.7.2016 do 30.6.2017. Trestné stíhanie začalo vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu – ohliadkou miesta činu dňa 15.4.2020 (zápisnica o ohliadke na č.l. 280 -290 spisu), pri ktorej bolo zistené, že sa tam nachádzali osoby A. F., nar. X.XX.XXXX a G. P., nar. XX.X.XXXX, ktorí boli zadržaní a vypočutí ako podozriví. Títo v podstate uviedli, že boli v byte so súhlasom obž. A. B., ktorý tam býval a chodili tam s ním. Taktiež bolo zistené, že v čase ohliadky boli dvere na byte otvorené a v oblasti zámku poškodené a prelepené hliníkovou páskou. Vo dverách bol dőzický zámok. Svedok S. G. C., riaditeľ Bytovej správy, s.r.o. Banská Štiavnica ku skutku vypovedal, že na základe podnetu bolo zistené, že v tom byte, ktorý je vo vlastníctve Mesta Banská Štiavnica sa nachádzajú osoby, ktoré tam nemajú čo robiť. Tieto osoby tam aj boli nájdené. Podľa záznamu políciu volal nájomník bytu O. D.. S touto osobou mala Bytová správa uzavretú nájomnú zmluvu, ktorá mu bola predĺžovaná. Táto skutočnosť je potvrdená i úradným záznamom OR PZ, OKP, Žiar nad Hronom zo dňa 3.4.2020 (č.l. 291 spisu), podľa ktorého bol telefonicky kontaktovaný nájomca bytu O. D., ktorý sa nachádzal v zahraničí a uviedol, že nedal nikomu písomný ani ústny súhlas na užívanie bytu. Svedok C. tiež potvrdil, že predtým asi 2.3.2020 bola v predmetnom byte policajná protidrogová razia a následne bol byt zabezpečený, teda na ňom vymenil zámku. Niekoľkokrát sa podarilo kontaktovať s nájomcom O. D., pričom číslo dávali aj vyšetrovateľom, len zmena telefónov bola taká častá, že to bol problém. Súd sa opakovane pokúšal predvolať O. D. na hlavné pojednávania ako svedka, avšak napriek opakovaným predvolaniam sa na súd nedostavil resp. v minulosti jedenkrát síce prišiel, avšak až potom ako bolo HP odročené (dňa 22.5.2024). Predvolanie na posledné HP na nahlásenej adrese v Rakúsku sa vrátilo ako nedoručené a podľa poslednej aktuálnej správy OR PZ Žiar nad Hronom, OKP, Oddelenie pátrania sa stále zdržiava v zahraničí v Rakúsku, no v súčasnosti je registrovaný ako bezdomovec a nie je známy ani telefonický kontakt. Výsluch tejto osoby ako svedka preto nebolo možné uskutočniť. V priebehu konania však súdu dňa 7.3.2024 doručil písomné podanie (č.l. 682 spisu), ktoré súd prečítal ako listinný dôkaz. V tomto liste v podstate uviedol, že skutok A. B. a A. F. sa stal, keď sa nachádzal v Nemeckej republike. V ten čas, keď tam polícia našla B. a F. bol byt zamknutý a nemal sa ta nikto nachádzať. Tie dve osoby sa tam nachádzali bez jeho vedomia a súhlasu.

Svedok T. D. pred súdom vypovedal, že on spolu s O. D. robil v Rakúsku. Potom pred Vianocami v roku 2019 sa vracal domov a D. v Rakúsku zostal. Tak mu dal D. kľúče od bytu, že môže tento byt užívať. Ten byt vlastne užíval do druhého alebo tretieho marca 2020, kedy sa tam uskutočnil policajný zásah a jeho vzali do väzby, takže už potom nemohol nič riešiť. V tom čase, kedy užíval byt sa v tomto zdržiaval aj obž. A. B., tak že tam občas prespal, samozrejme s jeho súhlasom. Podľa neho o tom vedel aj pán D., ale to bolo jedno, lebo proste ten byt dal jemu (Šinkovi). Tam nešlo o to, či D. vie, proste jemu dal kľúče a nepovedal, že tam nemá niekoho vodiť. Chodili tam aj iné osoby. Po tom treťom marci už nevie povedať či ten byt niekto užíval prípadne mal právo ho užívať, keďže on zostal vo väzbe a neskôr bol odsúdený. Je pravda, že v tomto byte sa drogovalo, preto tam bol i policajný zásah na drogy. On bral drogy, aj obž. Kosorín bral drogy. Obž. A. F. k tomuto skutku v podstate uviedol, že on nevedel, že A. B. je v tom byte protizákonne. Vedel, že pár týždňov predtým tam chodieval, keď tam bol ešte aj T. D.. Za ním tam bol párkrát v tom byte úplne normálne. Medzičasom ako Šinka zavreli, on sa v tom čase s nimi nejako nestretával, lebo pracoval v Žarnovici. A medzičasom tých chlapcov (D.) zavreli, byt sa zapečatil a A. ho užíval aj napriek tomu ďalej. On tam vtedy prišiel za ním alebo s ním, teda prišiel tam s A.. Ak sa nemýli, tak A. mal aj kľúče od dverí. On sa v tom byte nachádzal na pozvanie A. B.. Ten potom odišiel niekde, tak on ho tam počkal a medzičasom prišli policajti. Vie, že ten byt mal v podnájme O. D., s ktorým boli kamaráti ešte z minulosti, keď bol O. v Štiavnicí. On do tohto bytu nechodieval nejako potajomky alebo sám, že by išiel, keď tam nikto nebol. Kľúče od bytu nemal určite nikdy. On osobne nemal od D. žiadny súhlas, ale byt mal vlastne v nájme D. a keď išiel do zahraničia, tak ho dal tak kvázi do nájmu T. D. s A.. Kto mu to povedal nevie, najskôr mu to oni povedali. Podľa neho obž. B. užíval byt so súhlasom D.. Vie, že byt potom bol zapečatený, ale používal sa aj potom ako bol zapečatený, čo sa dozvedel od kriminálky. On predtým nemal vedomosť, že byt je zapečatený. Na otázku koľkokrát bol v tom byte na pozvanie obž. B., uviedol, že maximálne trikrát. V tom období býval v Žarnovici na ubytovni, lebo tam pracoval. O týchto skutočnostiach, že sa tam stala nejaká razia iba počul.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že oprávneným nájomcom uvedeného bytu bol O. D., ktorý mal uzavretú nájomnú zmluvu s Bytovou správou Banská Štiavnica, pričom tento sa v byte v období konca roka 2019 ani v roku 2020 nezdržiaval, nakoľko sa nachádzal v zahraničí. Svedok D. potvrdil, že pri odchode z Rakúska pred Vianocami 2019 mu dal D. kľúče od bytu a dohodli sa, že môže tento byt užívať. Pokiaľ ide o obž. B., v tom čase v byte občas prespal so súhlasom Šinka. Potom sa však začiatkom marca 2020 uskutočnila policajná akcia na drogy, Šinka zadržali a bol vzatý do väzby. Ohľadne užívania bytu odvtedy nevedel nič. A. F. vypovedal, že v tom čase ako bol v byte nájdený 15.4.2020 sa tam zdržiaval na pozvanie obžalovaného B., ktorý predtým z bytu niekam odišiel, tak ho tam čakal a medzitým prišli policajti. Vie, že predtým byt užíval T. D. aj Kosorín a myslel si, že to malo byť so súhlasom nájomcu O. D.. To ale povedali oni. Vie, že byt po policajnej razii bol zapečatený, ale používal sa aj potom ako bol zapečatený. Z výpovede svedka S. G. C. vyplynulo, že po protidrogovej razii dal on vymeniť zámku na byte, pričom o tomto telefonicky komunikoval aj s nájomcom O. D.. Nie je teda pravdou, že po tejto razii zostali dvere vykopnuté ako tvrdil obž. B.. Taktiež je potom nelogické a nevierohodné, že by O. D. mal požiadať obž. B., aby vymieňal zámku na dverách bytu, keď už o toto požiadal prenajímateľa bytu, prostredníctvom S. C.. Z výpovede A. F. jasne vyplýva, že do bytu vtedy prišiel na pozvanie obž. B., pričom takto bol s ním v byte najviac asi trikrát. Sám do bytu nechodil a nemal od bytu kľúč s tým, aby tento byt užíval. Skutočnosť, že O. D. nedal obžalovanému B. žiaden súhlas na užívanie bytu vyplýva i z vyššie uvedeného listu, ktorý doručil súdu. Na základe vykonaných dôkazov súd preto uznal obž. A. B. vinným aj za skutok v bode 3/ obžaloby, právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona účinného od 6.8.2024.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá

uplynula od spáchania trestného činu. U spolupáchateľov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu obž. A. B., súd mal preukázané, že má doposiaľ v odpise z registra trestov 15 záznamov. V minulosti bol uznaný vinným za rôznorodú trestnú činnosť (trestné činy - lúpež podľa § 234 ods. 1 Tr. zák., krádež podľa § 247 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., porušovanie domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák., výtržníctvo podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. všetky podľa Tr. zákona č. 140/1961 Zb.; prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., prečiny porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona účinného od 1.8.2019, prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona). Odsúdený bol aj za krádež v Nemecku, rozhodnutím zo dňa 6.7.2017 (AG Baden-Baden). Naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/47/2022 zo dňa 11.1.2023, právoplatným dňa 13.4.2023, a to za prečin porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa dopustil viacerých trestných činov v jednočinnom i viacčinnom súbehu a tieto trestné činy spáchal predtým ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 zo dňa 15.6.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/68/2022 zo dňa 29.11.2022, právoplatný dňa 29.11.2022 (súčasne skutky spáchal i pred dorúčením trestného rozkazu Okresným súdom Žilina sp. zn. 0T/7/2022 zo dňa 13.1.2022, tým istým dňom právoplatným). Týmto rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia ako i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere 3 roky. Boli teda splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Po vyhodnotení osoby páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší výkon trestu odňatia slobody, v rámci ktorého bolo jeho správanie hodnotené zväčša pozitívne (podľa hodnotenia ÚVTOS Banská Bystrica zo dňa 26.9.2024 bol trikrát disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný), jeho zhoršený zdravotný stav, kvôli ktorému mal aj výkon trestu odňatia slobody prerušený, ako aj všetky okolnosti prípadu, a to najmä dobu spáchania trestných činov a spôsobený následok, dospel súd k záveru, že na naplnenie účelu trestu z hľadiska prevýchovného i preventívneho možno považovať uložený súhrnný trest vo výmere 3 roky a 8 mesiacov za dostatočný a primeraný. Súd preto v zmysle § 44 Tr. zákona rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Obž. A. F. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 2 záznamy. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/39/2022 zo dňa 2.8.2022, právoplatným dňa 19.8.2022 bol uznaný vinným za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 1 rok, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 30 mesiacov. Odsúdenie mu bolo zahladené a preto sa na neho v danej veci hľadí ako keby nebol odsúdený. Následne bol trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/573/2023 zo dňa 1.12.2023 právoplatným dňa 1.12.2023 uznaný vinným za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 roky. Súd pri ukladaní trestu nezistil u neho žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona (nepriznal sa k celej trestnej činnosti). Naproti tomu prihliadal na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona t.j. spáchanie viacerých trestných činov v jednočinnom i viacčinnom súbehu. Keďže ide o súbeh trestných činov, sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zákona, pričom súčasne boli splnené zákonné podmienky aj na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko obž. sa dopustil žalovaných skutkov skôr ako bol odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 0T/573/2023. Po vyhodnotení osoby páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život, čiastočné priznanie a oľutovanie trestnej činnosti (skutok v bode 2/), ako aj všetky okolnosti prípadu, a to najmä dobu spáchania trestných činov a spôsobený následok, súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov. S poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1

Tr. zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Takýto trest považoval za dostatočný jednak z hľadiska prevýchovného ako aj represívneho pôsobenia na páchatela. Počas skúšobnej doby je obžalovaný povinný viesť riadny život a nedopúšťať sa úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade môže súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona rozhodnúť, že uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienene odložený vykonať. V zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona súd pri ukladaní súhrnného trestu zároveň zrušil celý výrok o treste, ktorý bol uložený trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. OT/573/2023 zo dňa 1.12.2023, pričom uplynutá skúšobná doba i vykonaná časť trestu zákazu činnosti bude do súhrnného trestu započítaná.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenej K. K., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, a to vo výške 250 eur. Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody v prípravnom konaní v súlade s § 46 ods. 3 Tr. poriadku. Škoda spočíva v hodnote odcudzených vecí - 1ks pánskej zimnej obuvi značky Merrel čiernej farby a 1ks pánskej zimnej obuvi značky Adidas goratex sivej farby. Odcudzené hliníkové disky kolies boli poškodenej vrátené (č.l. 181 – 182 spisu) a túto časť škody poškodená nežiadala nahradiť.

Naproti tomu súd podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby pre skutok v bode 5/, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 6.8.2024, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa z tohto skutku cíti nevinný, nakoľko sa ho nedopustil. Nevie k tomu povedať nič, ani nemá vedomosť kto tento skutok spáchal. V ten deň ako sa to stalo sa zdržiaval v Banskej Štiavnici na Povrazníku v herni spojenej s krčmou. Vtedy ho telefonicky kontaktoval F. G., že ho zháňa nejaký pán, zrejme majiteľ toho objektu, pričom sa dohodli, že sa na druhý deň stretnú, kde však ten pán neprišiel. Nevedel ani o tom, že nejaká firma Obnova existuje ani kde sa nachádza. Nie je možné, že by sa tam dostala jeho pachová stopa. Osobu O. D. pozná, no v tom čase sa s ním nestretával.

Za skutok v bode 5/, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zákona bol trestne stíhaný a obvinený ako spolupáchateľ i O. D., nar. XX.X.XXXX v Banskej Štiavnici, voči ktorému bolo následne trestné stíhanie uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom č. k. 2Pv 31/20/6613-58 zo dňa 25.3.2022 právoplatne zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku, pretože páchatel nebol v čase činu pre nepričetnosť trestne zodpovedný. O. D. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako svedok, pričom vypovedal, že sa tohto skutku nedopustil sám ani s obžalovaným A. B. resp. s nikým iným. Jeho pachová stopa sa podľa neho mohla na miesto dostať napr. takým spôsobom, že bol v predmetnej budove raz za kamarátom – bývalým kolegom, ktorý mu tam ukazoval práce, ktoré vtedy urobil. Takisto tam voľakto mohol dať jeho veci, lebo s kamarátmi si bežne požičiavali medzi sebou veci aj rozdal veľa vecí. Vie, že nejaké odcudzené veci stade sa našli u nebohého W. X..

Jediným usvedčujúcim dôkazom voči obžalovanému A. B., ktorý bol získaný v prípravnom konaní je pachová stopa, ktorá bola zaistená políciou ako pachová stopa č. 2 z gumenej podlahy pred skriňou v predsieni skladu v budove spol. Obnova, s.r.o.. V spise sa nachádza správa a protokol o porovnávaní pachových stôp vykonaného Oddelením pachovej identifikácie Prezídia Policajného zboru (č.l. 474 – 476 spisu), z ktorých vyplýva, že bola zistená totožnosť medzi predloženou pachovou stopou č. 2 a porovnávacou pachovou stopou obž. A. B.. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že judikatúra súdov Slovenskej republiky uznáva výsledky pachovej identifikácie ako nepriamy dôkaz, keďže táto metóda nie je zatiaľ overiteľná inou exaktnou metódou ako je tomu napr. v prípade analýzy DNA. Z uvedeného vyplýva, že pachová stopa neobstojí ako jediný usvedčujúci dôkaz, keďže preukazuje napr. prítomnosť pachu osoby na mieste činu alebo na predmete, avšak tým nie je vylúčená možnosť, že došlo k prenosu pachu a táto skutočnosť ani spravidla nepreukazuje, že osoba spáchala určitý skutok. Ide síce o dôkaz, ktorý je použiteľný, pokiaľ je vykonaný zákonným spôsobom, avšak pachová identifikácia sama o sebe nemôže slúžiť ako hlavný usvedčujúci dôkaz viny obžalovaného, ale musí byť doplnená aj ďalšími podpornými dôkazmi. V predmetnej veci však tento dôkaz nie je podporovaný žiadnym ďalším, či už priamym, ale ani nepriamym dôkazom.

Svedok A. A. R., konateľ poškodeného predložil v prípravnom konaní aj videozáznamy z bezpečnostných kamier inštalovaných v objekte spol. Obnova, s.r.o., z ktorých však nebolo možné identifikovať osoby páchatel'ov. V konaní pred súdom bol uznesením č.k. 4T/36/2022-641 zo dňa 21.9.2023 pribratý do konania znalec z odboru kriminalistiky, odvetvia kriminalistickej antropológie T. S. S. C., G., ktorý vypracoval znalecký posudok pod č. 125/2023, v rámci ktorého konštatoval, že predložené záznamy nie sú vhodné na antropologickú analýzu. Nakoľko osoby zachytené na záznamoch majú na hlavách kapucne, nie je možné hodnotiť morfológické znaky tváre a takisto nie je možné vykonať antropometrickú analýzu proporcií tváre. Vzhľadom na kvalitu kamerových záznamov je problematické aj vykonanie antropometrickej analýzy proporcií postáv páchatel'ov. Na kamerových záznamoch z bezpečnostnej kamery umiestnenej na budove Daňového úradu v Banskej Štiavnici bolo tiež na mieste činu zaznamenané vozidlo Renault Clio tmavej farby. V prípravnom konaní svedok A. F. o.i. uviedol, že takéto vozidlo nepoužíva, lebo kľúče od vozidla má T. D., ktorý toto vozidlo kúpil od nejakého Heňa asi za 350 euro. Svedok T. D. taktiež vypovedal, že on o tomto skutku nemá žiadnu vedomosť. Svedok A. A. R. vo svojej výpovedi pred súdom tiež poukázal, že na kamerovom zázname bolo vidieť, že jeden z tých páchatel'ov mal obuté nové topánky zn. Niké. Keď sa dotazoval u nejakých ľudí, tak mu niekto z nich uviedol, že človek, ktorý býva na G. mal práve kúpené takéto nové Niké topánky a má poznámku, že pán B.. Kto konkrétne mu mal túto informáciu povedať však nevedel. Podľa neho to mohol byť i D.. Mali vytipované osoby, ktoré to mohli urobiť ako D., B., F., D.. Všetky uvedené osoby však pri vylúčení účasti na skutku jednoznačne popreli.

V spise sa ďalej nachádzajú zápisnice o vydaní vecí podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 3.4.2020, z ktorých vyplýva, že osoby A. X., nar. XX.X.XXXX a W. X., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom Ul. A. XXXX/X, C. D. dobrovoľne vydali niektoré z odcudzených vecí – čierny plastový kufor so žltým nápisom DeWalt s obsahom 1 ks búracie kladivo zn. DeWalt D25899 a 1 ks elektrická kotúčová píla zn. DeWalt D23620-QS. Uvedené veci boli následne uznesením zo dňa 13.8.2020 vrátené poškodenému. V prípravnom konaní svedok A. X. uviedol, že predmetné búracie kladivo doniesol jeho syn W. X., ktorý uviedol, že ho kúpil z pod ruky a netušil, že je kraďnuté. W. X. k okolnostiam činu odoprel vypovedať a neskôr zomrel.

Okrem vyššie uvedenej pachovej stopy nebol súdu predložený žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že obž. A. B. sa dopustil skutku v bode 5/ obžaloby. Dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému, nevylučujúce ale reálnu možnosť, že páchatel'om činu mohla byť iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny. Po zhodnotení vykonaných dôkazov podľa presvedčenia súdu v posudzovanom prípade iba na základe jediného usvedčujúceho nepriameho dôkazu nie je možné vyvodit' jednoznačný záver o tom, že stíhaný skutok spáchal obžalovaný a zároveň vylúčiť možnosť iného záveru. Súd preto vychádzajúc zo zásady „in dubio pro reo“ a princípu prezumpcie neviny („nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina“) obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.